କଟକର ଶ୍ରୀବନମାଳୀଦାସଙ୍କ ରଚିତ ।

କାଳୀ ଦଳନ ସୁଆଙ୍ଗ ।

ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ମହାରାଣାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସଂଶୋଧିତ ।

ଶ୍ରୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀଧର ମହାରଣାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା
ପ୍ରଥମଥର ପ୍ରକାଶିତ ।
। ଥା । ଭଦ୍ରକ । ପୋ । ବୋଡାର
ଜି । ବାଲେଶ୍ୱର ।

Printed by M. L. Maharana,
Calcutta Utkal Press.
8, St. James Square, Bow Bazar.
1919.

ମୂଲ୍ୟ ୬ • ୵ ମାତ୍ର ।

କାଳୀ ଦଳନ ସୁଆଙ୍ଗ ।

ବନ୍ଦନା ।

ବନ୍ଦଇ କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ବୃନ୍ଦାବନବାସୀ । ଭକ୍ତବତ୍ସଳ ଭବ ଭୟ ନାଶୀ ହେ । ରମାବିଳାସୀ । ଭକ୍ତି ଦିଅ ହୋଇବ ବର୍ଣ୍ଣିବା ପାଇଁ ।୧। ଦର୍ଶନ ମାତ୍ର ଘୁଞ୍ଚଇ ଭବର ବନ୍ଧନ । ଭକ୍ତବତ୍ସଳ ବୃନ୍ଦାବନଚନ୍ଦ୍ର ହେ । ମଦନମୋହନ । କଳପ୍ରାନ୍ତ ଭବାର ଉଦ୍ଧାରଣ ।୨। ଅଧର ରଙ୍ଗ ପୀତ ମୁରଲୀ । କଟି ତଟରେ ଶୋଭେ ପୀତବସନ ହେ । ଦୃଷ୍ଟେ କମଳ । ହାର ଶ୍ରୀବତ୍ସ ବକ୍ଷେ ହୋଇଛି ମେଳ ।୩। କରୁଣାମୟ ମୋତେ କରୁଣା କର । ରଜକ ଦୁଷ୍ଟଙ୍କ ତୋ ଶ୍ରୀପାଦର ହେ । ଉଦ୍ଧାରିଲ । କାଳୀ ଦଳନ ଗାନ୍ତ ଭବ ହାର ।୪। ସକଳ ହୋଇଣ ଭବେ ଭବ ଧରିବ । ଶରଣ ବ୍ରଜ-ବନମାଳୀ ସୁଆଁର ହେ । ଭବତି ଦାସି । ଦୂର୍ଗମ ଦାସଙ୍କର ପରିକାଶି ।୫।

ସ୍ଥାନ—ଅରଣ୍ୟ ।

ଶୁଖଭୋଳା ।

କହନ୍ତି ସେ ଶୁକମୁନି ଶୁଣ ପରୀକ୍ଷିତ । କାଳିନ୍ଦୀ ଦହଁ ନେଇ ଅଭୁ-
ଦଳିତ । ୧ । ଏକ ଦିନେ ଗୋପବାଳଙ୍କ ସହିତରେ । ଖେଳୁଥିଲେ କୃଷ୍ଣ-
ଚନ୍ଦ୍ର ପ୍ରେମେ ଯମୁନାରେ । ୨ । ଶୁଣିଥିଲେ କାଳୀୟର ପ୍ରତାପ ଅଗାଧ ।
ବିନ୍ଧୁଅଛି ତୃଣବେଢ଼ ଅଙ୍ଗ ମନ୍ତ୍ର । ୩ । ତଂପେ ସଭୁଙ୍କ ଦୁଷ୍ଟ ଦେବେ
ବୋଲି ଭାବ । ସଖା ପାଖରେ ସେ କାଳନ୍ଦୀ ଦହଁ ଯିବ । ୪ ।

(ବାଳକ ପ୍ରତି କୃଷ୍ଣ)

ଦେଖ ସବୁ ସଙ୍ଗୀଗଣ ଚାଲ ଯିବା ଚଳ ।
ମେଣ୍ଟ ଖେଳ ଖେଳିବାକୁ ଯାଉଛ ସମସ୍ତ । ୫ ।

(କୃଷ୍ଣ ପ୍ରତି ବାଳକ)

କାଳିନ୍ଦୀ ଦହରେ ଶୁଣ ଅଛି ଏକ ନାଗ ।
ଶୁଣି ଏହା କାମ ଯଦ୍ୟପି କରେ ଅନୁରାଗ । ୬ ।
ପହିଲେ ସେ ମହାକାଳ ଜଳେ ଏହି ନାଗ ।
ଜଳେ ଖେଳିବାକୁ ଯିବୁ ନ ହୋ ସାବଧ । ୭ ।

(ବାଳକ ପ୍ରତି କୃଷ୍ଣ)

ଅଚେତ ସଖା ଏବେ ଭୟ ନ କରଣ ଅଛ ।
ମୋ ପାଖରେ ଦେଖ କାଳୀୟର ଦର୍ପ ନାଶ । ୮ ।

(କୃଷ୍ଣ ଖେଳନରେ)

କୁମର ଦଳନ କୁମରେ ସଙ୍ଗ ଚଳାଇ ।
ବାଳକ ମେଳେ ଖେଳନ୍ତେ ଗଉଡ଼ାଳି ଦଳ । ୯ ।

ଗୋପବାଳକର କୃଷ୍ଣ ପ୍ରତି ଉକ୍ତ ।

କହଧାଇ ଶିଶୁ, କୃଷ୍ଣେ ଦଳ ଦେଖ, ଦୋହନ୍ତି ଅନେକ ମନୁଷ୍ୟ ! ଏତେ
ଜନ୍ତୁଧର, ବଳର ସୁଧାର, ଦିନେ ଯଶି ଭୋଜ ଗୁଣ ଦେ । ଦଉ । ଛାଡ଼ୁ
ଛାଡ଼ୁ ଦୋଳଦ ଏ ଦ୍ଵାର । ଏତ କାଳୀୟଙ୍କ ସନ୍ଦେହର ଦେ । ୧ ।
ଶଦନାଦ ଦଣ୍ଡ, ନ ଦଉଳ ଏହୁ, ସଦଦାଦ ଦଣ୍ଡେ ଲୁଟେ । ଦୁଃଖ .

ଚରଣ, ତୁଷର ମରିଚ ଭୂର୍ଜ୍ଜ ପତ୍ରୀ ଚ ସମସ୍ତ ବେ । ସୁର୍ଜ । ଏଷଣରେ
ଦେଉଛୁ ଚରଣ । ଅଗ୍ନେ ଫଳ୍ପ ଏ ପଦେ ରଷକରେ । ୨ ॥

(ବୃଷ)

ଫଗିତ୍ର ଚଷଚ ଫଗିତ୍ର ଚରଣ ସରେଶ ଫଣିପ୍ରାସ୍ୱେ ଦୁଲ । କୋଦିଣ୍ଡରେ
ଭଗ ଜଉଚ ମୁଁ ପୁତ୍ର ନେଉ ସସ୍ନେହକୁ ଚୋଲି ବେ ; ଜାଲ । ଦ୍ୱଲ ତୁଷ
ସଟେକ ଉଲ ଯୋଗ । କେଶକ୍ଷେତ ମୁଗ୍ଧପଣ ଅଗ ବେ । ୩ ।

ରଙ୍ଗ ଏଙ୍ଗ ଜାଲୀ ରଙ୍ଗ ପାରେ ଜଲୀ ଛଣ୍ଟର ଗୁମ୍ଫ ଲୁପଣ । ଗାଦେ
ଅଣି ମୋର ଗେଟେକ ପୁଲଣର ଦେବଦର ଉଠେର ପ୍ରଭ ବେ । ଜାଗ ।
ଜାଲୀ ଅଟେ ଜନ୍ମ ଗାର୍ଣ୍ଣି ଦେବଗ । ମୁଁ ଅଣିଛ ଭାଲ ମୁଗ୍ଧ ସ୍ନେହ ବେ ।୪

ରଶକ ।

ରଟେଜନ୍ତୁ ଭାରଣ ଲ୍ଷଣ ଶ୍ରବଣ ଜଭ ଜାଟେଜନ୍ତୁ ଜଗଜ । କୋଲନ୍ତୁ
ଣା ଭଙ୍ଗ ଜଲରେ ମାଜଚ କୋଉଚ ପଙ୍କ ଜଗଜ ବେ । ପଶୁ । କେବେ
ଲ୍ପଣରେ ଜନ୍ମୁ ଲ୍ସ୍ତୁ । ମୁକ୍ତି ତୁଷ ଅଗ୍ରେ ଅମ୍ବ ଚଣ୍ଟୁ ବେ । ୫ ॥

ଏତେଜ ଜନ୍ମ ସ୍ନେହ କୋଠ ସେ ରଶକ ବଂଶିଲେ ଗାତ୍ରଜାସ୍ଥଙ୍କ ।
ଚଜମାଳୀ ଜନ୍ମ ଜଲ୍ପେସ୍ନେହ କୋଉ ଜାଣନ୍ତେ ଫଣୀ ଶିଷ୍ୟଙ୍କୁ ସେ ।
ଜାଣେ । ପ୍ରାଣ ଲ୍ସ୍ନେ ଜାଗ ପଳାଇଲେ । ଜାଲୀ ଗାଣେ ଜଣନ୍ତ ଚଳରେ
ପେ । ୬ ।

ଜାଲୀ ଓ ରଶକ ପ୍ରଶ୍ନ ଉକ୍ତି ।

ଲ୍ପର—ଖାଟେଶଚ୍ଛ ସ୍ୱଚ୍ଛନ୍ଦେ ଜାଲୀ ଗାଣେ ଲ୍ପର ।
କୋଲଭ ଚଜାଣ ଅଙ୍କ କେଳ ପସ୍ନେହର । ୧ ॥
ଜାଲୀ—ଜାଉଶାଖ ଅଚ୍ଛ ଜାଖ ଜଉଜାଙ୍କୁ ମୋତେ ।
କିଲ୍ପଚ ଜନ୍ମ ମୁଁ ଖାଉଉ ଏଷଣରେ । ୨ ॥
ଲ୍ପର—ଜାଗଅଣା କେଟେକୋଣା ଚୋଳା ସଙ୍ଗେ ମିଳ ।
ଭଷ ଜାଣ ଜଉ ପୁତ୍ର ନେଉଅଚ୍ଛ କୋଳ । ୩ ।
ଜାଲୀ—ଉନ୍ତୁ ଚନ୍ତୁ ଲ୍ସ୍ନେ ବୃଦ୍ଧ ମୋଟେ ଚ ଜଗନ୍ତ ।
ଯାଗ.ଜଂ ଜଉଙ୍କୁ ମୋର ଅଚ୍ଛକରେ ଖ୍ୟାତ । ୪ ॥

ଶ୍ୟାମ—ବଂଶୀ ଧର ବୃନ୍ଦାବନ ଭବେ ଶୁଭ ଘୋଷ ।
ଭଜ ଜନ ମାଳୀ ଭଜ ଶାଇଲ ମୁଁ ଭଣି ।୫।

ମାଳୀ—ହେ ଦୁର୍ଲଭ ଗୋବିନ୍ଦ ଅଧମେ କହଇ ।
ମା ଘନ୍ତ ମୋହ ଲାଭ ଭାଗ୍ୟବଳେ ଲଭ ।୬।

ଶ୍ୟାମ—ଉଗ୍ରସେନ୍ଦ୍ର ଗୀତାଶ ଭଲ ଉପଧାନ ।
ଶ୍ରୀଗୀତା ଗୋଲୋକରେ ହୋଇଛୁ ଉଦ୍ଭବ ।୭।
ଉତ୍ପତ୍ତି ମାନସ ଉପ ଧରଣ ପୁଜନ ।
ଅଜ୍ଞାନାନ୍ଧି ତାହାର ଭାଜନ ଧନ ।୮।
ତୁମ୍ଭଦେବେ ଲୋକ ଏବେ ଶାଳବର ଭାବ ।
ମ ଭାଗର ଭଳ ତୁମ୍ଭ ମୋହ ଲାଭ ଭାବ ।୯।

ମାଳୀ—ହୋଇବ ସେ ଭକ୍ତବେଶ ଦରେଶ ଜଗତ ।
ମୋତେ ବନମାଳୀ ଭାବ ଦେବତ ଜଗତ ।୧୦।

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଓ ମାଳୀର ପ୍ରଶ୍ନ ଉକ୍ତି ।

ମାଳୀ—ଅବେଳେ ମାଳୀଙ୍କ ଉତ୍ତେ ଚିନ୍ତି ଗୀତାଶ । କୃପାଳୁବ ଜଣି ମାଳୀ ଶୁଣେ ଭଲ ବୃଷ । ୧ । ଭଉଣ ମାଗନ୍ତ ମୁକ ଦେ'ଇ ଗାଈ ଲାଭ । ଶ୍ରମର ଲୁଦନଲୁଲେ ଭାଳାଇଲ ମନ । ୨ । ଭଲ ଦାଶ ମୋର ଭାବ ଭୋଳ ଦେଇ ପୁତ୍ର । ଉଷଶ ସଦେ ଉଶ ଭଲ ଭଲ ଦାଶ ।୩। ଏବେ ଭକ୍ତ ଭାବଗାବ ପୂଲ ଅଙ୍ଗେ ଦୋଳ । ଆଜ ସବୁ ଲଭାଇ ଦେବରେ ଶ୍ରୀଗୀତାଳ । ୪। (କୃଷ୍ଣ ଉକ୍ତି)—ଅବେ ମହାଭକ୍ତ କୃପଣ ଲୁଭାଗାର । ଭଉଭେଭେ ଉଦ୍ଧାରୁ ମତେ ଅନ୍ଧଂକାର । ୫ । ଭକ୍ତ ଜନ ମୋହବର ଶରଣ ତୁମ୍ଭେ । ଉଚିତ ମଧ୍ୟରେ ଭଜ ଶାଇଲରେ ଭବ । ୬ । ଦେବେ ଭକ୍ତି ଅଛି ଭୋଳ ଦେବାରେ ଗାମନ । ମୋତେ ଭକ୍ତବନମାଳୀ ଦେବବ ଦୋ ଶିର । ୭ ।

(କାଳୀ ସ୍ନେହ ମୂର୍ତ୍ତିରେ କୃଷ୍ଣପାଶେ ଗମନ)

ଶୁଣି ହମାଙ୍କର ଗାଢ ସ୍ନେହେ ଭରିଥିଲା । ମହାକାଳ ମୂର୍ତ୍ତି ଧରି ହୋଇଲୁ ବାହାର । ୧ । ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଗୋବର୍ଦ୍ଧନ ଧାରଣ ପୁରୁଷକାର । ଶିର-ମଣି ଅଟେ ଫଣି ପ୍ରକାଣ୍ଡ ଶରୀର । ୨ । ଜନ୍ମକଲୁ ଜନ ଜନ ଭଳର ଭୂଷଣ । ଦାସିଲାଗୁ ଭାଇକରେ ଦାନ ଅଶେଷ । ୩ । ଭଜ ନ ଜନ ନ ସାରେ କଲ୍ୟାଣ ଅଭଙ୍ଗ । ଘଟନ୍ତରେ ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ କଲେ ଭୁଜମଣି । ୪ । ପଦ୍ମବନ ଛବି ଲଭି ଦେଖି ମନ୍ଦା ସ୍ନେହେ । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ଭଣେ ଦୁଃଖ ବନମାଳି ହୁଏ । ୫ ।

କାଳୀ ଦଂଶନ ।

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କର ପ୍ରଭାବ ବାଣୀ ଶୁଣି । ମହାକ୍ରୋଧ ଫଣିକୁଳ ଶିରୋ-ମଣି । ୧ । ଭଜନ୍ତି ଭୂତନାଥଙ୍କୁ ଦେଖି ଶିଳ । ଫଣ ଫଣ ହୋଇ ନୃତ୍ୟ କଲେ ନୃସିଂହ । ୨ । ଉଷ ଉଷ ଅରେ ମୂର୍ଖ ହୋଇ ପ୍ରକାଶେ । ଦେଖିବୁ ଦମନ କର ଚିତ୍ତ ଭ୍ରମଣେ । ୩ । ଏତେ କହି କୃଷ୍ଣପାଶେ ଧାଇଁଲା କାଳୀକୁ । ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱେ ମୁଖଜ ଦେଖି କହେ ହାସ୍ୟ ହାସ୍ୟ । ୪ । ଭଜଉର ଭବସ୍ୟନ୍ଦନ ଉଚ୍ଚ ହୋଇ । କୋପରେ ଶଙ୍କାର ତା ହୋଇଲୁ ଦଂଶି । ୫ । ଦଂଶିଲୁ ଶାଦ୍ରଜନରେ ଯେ ଶ୍ୟାମର କାଳୀ । ହୋଇଲେ ବନମାଳୀ ଦହୁ ପଞ୍ଚରେ ଭଜ । ୬ ।

କାଳୀ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ଭକ୍ତି ପ୍ରସ୍ତାବ ।

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ପାଦପଦ୍ମେ ବଂଶିଲୁ କାଳିନ୍ଦ୍ରୀ । ସେ ଜଳ ତଳ ଦେଖି ମନେ ଭଲ ଲାଗୁ ।୧। କାଳିକ ମୂର୍ତ୍ତି ଏତ ମୋହନ ଲାଗୁଛୁ । ବଢ଼ାଇଲ ଡୋଳ ଦେଖି ବଞ୍ଚିବ କେମନ । ୨ । ତେଜଲ ଉଦୟର ସର୍ବ ଅତଳ । ତବ ପ୍ରେମ ମୋତେ ଦାନ କରନ୍ତୁ ହେବ । ୩ । ଜଗତ ଦେହେ ଚିତ ର କରନ୍ତୁ କୃଷ୍ଣ । ଭଗବାନ ପ୍ରାଣ ମୋର କରୁଣା ସାଗର । ୪ । ନିତ୍ୟଜନ ମଧ୍ୟେ ସ୍ଥାନ ନାହିଁ ଯେ କରିବୁ । ଜଗତରେ ଅନୁରାଗେ ଧର ବେଳେବେଳେବୁ । ୫ । ଭଙ୍ଗ ପୁର ପାଦମୂଳ ନିକଟେ ଅଛୁ । ଏହେ ଦେବ କରନ୍ତ କରୁଣ ଅଛୁ । ୬। ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ଧନ ଅତ ଲଗ ଜଣ କାଳୀ । ଗୋପନଙ୍କେ ଲଭିଲେ ବୋଲେ ବନମାଳୀ । ୭ ।

(ଅଙ୍ଗୀକୃତ କାଳିକ ପଦରେ ଭାଗ୍ୟ ଦେହେ ।)

କାଳୀଙ୍କୁ ମୂର୍ତ୍ତି କାଳିକ, ବଞ୍ଚିଲେ ମୋହ ଲଗ ।
ଦେଖି କୃଷ୍ଣ ମୋହ ଗଡ, ଲଭେ ଶାନ୍ତି । ୧ ।
ଜୟ ଜ୍ଞା ଜ୍ଞା ଜାଣ ରୂପ, ଦେବେ ଜଗତ ପ୍ରେମନ ।
ମାଉ ଜଗଦାତ୍ରୀ ପୂର୍ଣ୍ଣେ, ଶାନ୍ତି ଦାନେ ସେ । ୨ ।
ଦେଖି କାଳିକଙ୍କ ଘେନ, ଅଣି ଜଗତ ପ୍ରକଟି ।
ପୂର୍ଣ୍ଣ ଜାନ ଜଣାଇ, ଜଗତ ଦୋଳ ସେ । ୩ ।
ଜ ଜଗତୁ ଅବୋ ମାନ, ଜଗତ ହୋଇଲୁ ହେତ ।
ଲୁବେ ପୂର୍ଣ୍ଣାନନ୍ଦ ମନର, ଭୁଜ କାଳର ଗୋ । ୪ ।
ଭଲ ପୁଷ୍ପ ତୋଳନାକୁ, କାଳୀ ଚିତ କାଳିକଙ୍କୁ ।
ଭୂମି ବଂଶିଲୁ କୃଷ୍ଣଙ୍କୁ, ଜୟ ପ୍ରେମକୁ ଗୋ । ୫ ।
ଦଣ୍ଡବେଳେ ବନମାଳୀ, ମଧୁରେ ପଢ଼ିଲେ ଭଲ ।
ଦୂରେ ଦେଖୁ ଥିଲୁ ଜୟ, ଅଣିଲୁ ଖାଲି ଗୋ । ୬ ।
ଶୁଣି ମନ୍ତ୍ର ଜଣ୍ଡେ ଘୋଳ, ପ୍ରଜନକଙ୍କୁ ସାଥି ।
ଜୟଲେ କାଳୀ ଭଜିତ, କୃଷ୍ଣ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭ ସେ । ୭ ।
ଜନ ଯବ ଯଶୋଦଙ୍କ୍ରୀ, ଦେବେ ଜେଣୀ ଦେଖନ୍ତ ପତ ।
ଜ୍ଞା ଜ୍ଞା କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ଜୟ, ଜଗତେ ଧରି ସେ । ୮ ।

ଚାଲରୀ ଭଙ୍ଗ ମିଳଲେ, କୃଷ୍ଣ ମୂର୍ତ୍ତି ଦେଖିଲେ ।
ବୋଲେ ଭକ୍ତ ବନମାଳୀ, ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ କେଳୀ ସେ । ୯ ॥

ଯଶୋଦା ଶୋକ ।

ସୁଝ ଗୋକୁଳର ଯଶୋଦାଙ୍କ ମହାଦୁଃଖ । ଅଙ୍ଗ ଧୂଳିଧୂସର ଚାନ୍ଦ ମୁଖ ଚାହୁଁଛ ॥ ମୋ କଳାମାଣିକ ରେ । ୧ ॥

ସୁକୋମଳ ଅଙ୍ଗ ଭୁଲା କେମନ୍ତେ ନ ଶୋଉ । ଅବଶ ଧୂଳିରେ ଚାପ ଦେଲେ ଉଦ୍ରା ଯାଉ ॥ ମୋ କଳାମାଣିକ ରେ । ୨ ॥

ଜାଗ୍ରତରେ ଗଲ୍ପବେଳେ ଗୋପେ ଶୁଆଇବ । ସ୍ତନ ପିଇ ଭୁଲି ଦୁଗ୍ଧ ଦଧି ଭୁଞ୍ଜାଇବ ॥ ମୋ କଳାମାଣିକ ରେ । ୩ ॥

କେତେ କେତେ କଷ୍ଟକୁ ଲଭିକୁ ଭୁଜ ପୁର । ଦୁଃଖିନୀ ମାତାର କଷ୍ଟ ଚାଖ ଦୃଷ୍ଟି କର ॥ ମୋ କଳାମାଣିକ ରେ । ୪ ॥

ଯେବେ ଲଭିଲେ ଦଳେ ଗଥ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଥାଇ । ଦଣ୍ଡେ ଅନ୍ତରକୁ କୋଟି ଯୁଗ ମୁଁ ମଣଇ ॥ ମୋ କଳାମାଣିକ ରେ । ୫ ।

ଜନ୍ମ ଗୁହ୍ୟଲୋକ ଚାରୁ ଅଇଲୁରେ କେଥେ । ଏବେ ଚନ୍ଦ୍ରମୁଖେ ମାତା ବୋଲି [illegible] ମୋତେ ॥ ମୋ କଳାମାଣିକ ରେ । ୬ ।

ଗାମର ଚାଳିଷ୍ଟ ଚାଳ ଭଣ୍ଡକ ହୋଇଲୁ । ଅଗାଧ ସାଗରେ ମୋର ଭେଳା ବୁଡ଼ାଇଲୁ ॥ ମୋ କଳାମାଣିକ ରେ । ୭ ।

ତୋର ମୋହ ଦେଖି ମୋହର ଉର୍ଦ୍ଧ୍ବ ପ୍ରାଣ । ତାହାର ନ ଯାଇ କେବେ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଭଗଣ ॥ ମୋ କଳାମାଣିକ ରେ । ୮ ।

କୃଷ୍ଣ ଗୁଣ ସ୍ମର ଯଶୋଦାଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରେ ମସ୍ତ । ଭକ୍ତ ବନମାଳୀ ଭାବେ ସେ କୃଷ୍ଣ ଥାପି ॥ ମୋ କଳାମାଣିକ ରେ । ୯ ॥

ନନ୍ଦ ଶୋକ ।

ଶ୍ରୀ କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କର ଦେଖିଣ ମୋହ ଭଣ । ବୃଦ୍ଧ ସୁମତି ଚାରଣ୍ଡ ଭୁଜ ମନ୍ଥଇ । କୃଷ୍ଣ ଚନ୍ଦ୍ରରେ । କମାର ଗୋଇକୁ ଅନ୍ଧଜନ । ୧ । ଯମ୍ଭୁ ଚନ୍ଦ୍ରମୁଖରେ ଲୁହ ଝରେ ଲୁହ । ଛାଡ଼ିଦ୍ୱାର ଦେଖାଇ ମୋ ବୁଡ଼ୁ ଶାପ ଜାଣ

। ସଙ୍ଗମର୍ଦ୍ଦିରେ । ମଧୁର ଭାଷ ଶୁଣ ଶୁଣେଇ । ୬ । ଉଦ୍ଧି ଭଜନରେ ଦୃଢ ଆଉ କେ ମାଗିବ । ଭଉ ଦୁଃଖ ସୁଖ ପଡ଼ୁନ କେ ବଳାଇବ । ଦୁଃଖି ଧନରେ । କେତେବାରଭ ଗିଣୁ ଯୋଗେଶ୍ୱର । ୩ । ଦୂତ୍ତ ଧର୍ମ ଭବ ଲୋଭ ଶୋଷରେ ଭରଭ । ଭାଜ ଭାଷ ଦୁଃଖ ଭାଷ ମୋର କେଉଁଠି ।୧୦ ଗୁଣଭଲୁରେ । ଆଜ ଭବଭଲ୍ ମୋତେ ଅନ ରେ । ୪ । ଶାସ୍ତ୍ରପାଠର ବୋଲିଶ ବୋଲିନ୍ତରେ ବୋଲେ । ଦୂର ପାଟରେ ଭଗାଇ କେଉଁଭଲ୍ ମୋତେ । ଶାସ୍ତ୍ରାଗ୍ରହରେ । ଭଙ୍ଗାର ଭଲ୍ ଏ ମନ ବୁଦ୍ଧିରେ । ୫ । ଏତେ ଦୃଢ ମୋତ କେଲେ ଭୁଜ ମଙ୍ଗଳର । ବୋଲେ ଭୁଜ ଭଜନାଲୀ ଭଲ୍ ଶାସ୍ତ୍ର ଭଜ । ଅନ୍ତଭାଜେ ତେ । ଶ୍ରୀ ଭଜନ ତୋ ଶାନ୍ତ ଭମନେ । ୬ ।

ସ୍ୱୈରିଣୀ ଶୋକ ।

ଦୃଢ ଭଜନ, ଭାବେ ସ୍ୱୈରିଣୀ, ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ସୁଖ ଭାବୁନ । ସୁଜ ନୂପୁର-ଝଙ୍କାରୀ ଲୁଗ୍ର ଭଲ୍ ଭାଷ ଭାଲମଣି । ଦୃଷ୍ଟରେ । ୧ । ଜଂଘ ସୁଭାଗେ, ଅଛୁ ମୁଁ ବୋଲେ, ବୋଲଭର ଯୋଗାନୁଗ । ବଂଶରେ ସୁଭ, ଭାଇ ପୁଭର, ଭରଭ ଭାବ ଭଜନ । ଦୃଷ୍ଟରେ । ୨ । ବଂଶ ଉଦ୍ଧୁଲ ହେବ ଶ୍ୟାମଳ ଭାନ୍ତୁ ଭଜମିଳେ ଶୁଣି । ଜାଉଭ ପୁଭ, ଧୂଳେ ଉଁଶ ଭଣି, ବୋଧଭୁ ଭବ ମିଥ୍ୟା ଭାଣି । ୩ । ଭୂଷିଣ ଭଷ, ଭବୁନ ଭାଷ, ମୋ ଭଗ୍ନାଙ୍କୁ ଭଗ୍ନା-ମଣି । ମୋତେ ତୋଷୁଲ, ପଦ୍ମେ ପଦୁଲ, ଭଷ ମୁଁ ଭଜେଲ ଭଲୁନ । ୪ । ଦେଶି ଓ ବୋଷ, ଦେଲ୍ ଏ ଶାସ, ଅବେ ମନ ଅଦୃ ଯୋଗୀ । ହେଲ୍ ଭଲ୍ପ, ଶାଭଭ ଭଂଶ, ଭୁଭଭନମାଲୀ ଭଣି । ୫ ।

ଭୁଜ ଶ୍ରୀ ମାଳଙ୍କର ଶୋକ ।

ଭୁଜ ମହୋଭାବ ଶୋଭଗ୍ରଭାବ ଭାଭନ୍ତ ଦୃଷ୍ଟ ସୁମର । ଧନ୍ୟ ଅଶ୍ର ଭଉ ଦୁଃଖ ଶାଭଶ୍ରାଉ ଭଙ୍ଗାର ଶୋଭଲ ଦୃଉ । ଯଦ ଭୁଭଭାଭସ୍ତ । ଭାଉନ୍ତ ଭ ଦୃଷ୍ଟ ବୋଧଭର । ୧ । ଆବେ ଭଉଦୁଉ-ଭବେଶାର୍ଦ୍ଧିଭନ୍ତ ଉଶିଭ ଭବ ଭାଭୁସ୍ତ । ଭରତ ଭାଭସ୍ତଙ୍କର ମନ ଦୃଉଭ କେ ଭଲାଉ ଭାଂଶସ୍ତ । ଶ୍ରୀଭଜାଷ କେ ଉଭି ଆନୁଭାସ୍ ଭେଭରଭ ସ୍ୱେଷ୍ଟ ।୨। କେ ଦ୍ରୋଣ ମାର୍ଗୀସ୍

ପୁରେ ଅସିକର ନବଶୀ ଭରତ ବେଶ୍ୟ । ତେ ସମୁନା ପାଣେ ଔଷଧ ଜାହ ହୋଇଣ ସ୍ୱଜା ଗାହାର । ସେନ ତୁଳ ସୁନସ୍ତ ବୃନ୍ଦାବନେ ତେ ସେନକ ହୋସ୍ତ । ୩ । ତୋ ଅସନ୍ତୁ ସୁଣ ନୋହେ ବସୁରଣ ବୃଦନ୍ତୁ ହୋଏ ଭଜାସ୍ତ । ଜାଣିବଶେ ସେହିଁ ଗତେ ଭଲ ସେହୁ ପଥେ ଭଣ ସବ ଜାସ୍ତ । ଜଗନ୍ନାଥିକ ବସ୍ତୁ, ସବ ସୁର ଜାଗିଲ, ଆସୁରି । ୪ । ଏଥର ସୁନସ୍ତ ହା ହା ଜାଇ ଜଉ ବୃନ୍ଦାବନ ଜାନ ହୁଉ । ତ୍ରିଜବନମାଳୀ-ନାସୁକ ସେ ଗିରିଧରନ କରେ ସୁହାଉ । ଭକ୍ତ ସୁବସ୍ତା ଜଉ ଅନ୍ତେ ନ ଦେଖା ସମନ ପୁସ୍ତ । ୫ ।

ଭରତ୍ସମ ଶୋକ ।

ସ୍ୱଉରେ ଜଲାଉ ଜମା ହେଲୁ ଧନ୍ସଧାର୍ଯ୍ୟ । ପଙ୍ଗାସନେ ଘାର ବନେ ତେ ଉଡିବ ଗାଉ । ଅବ । ସୁବାସ ସୁକୁମ ଗୋଲ ମାଲା ଅଙ୍ଗେ ଜାନ୍ତୁ ଦୋଉ । ସେ କୋମଳ ଅଙ୍ଗ ଧୂଳରେ ଦେଉ ଲେଖାଉ । ୧ । ଦୂରସ୍ଥି କ ଚରାହୁର ନେଇ ଉନ୍ନ ଦବାଜିଉ । ଭଗନ୍ତୁ ଆଉ ଅନାଉ ତାଙ୍କୁ ମୁଦ ଦେଙ୍ଗ, ୨ । ଭଉକ ମାତା ପିତାଉ ଧନ୍ସ ଆର୍ଦ୍ଦ୍ରକୁ କହାଉ । ତେ ଭରତ ଜଂଶାପୁର ଗସ୍ତଣକୁ ନେଉ । ୩ । ସୁତେ ଭଗତ ବନ୍ଧୁଲ ଆଉ ମୋ ସଙ୍ଗ ଛାଡ଼ିଲ । ସ୍ୱର୍ଗସୁଖ ସୁଖ ଏକା ମୋତେଇଲ ନ ଦେଉ । ୪ । ଫଳା ମୁଁ ଜଲ ବନେଷ ଭଗ୍ନବଣେ ହେଲି ନାଶ । ବୋଇଲେ ଭଦମାଳୀ ଜାଲ ହେଲ ଜାଗି ଅଦ୍ଧ । ୫ ।

ଭରତ୍ସମଙ୍କର ପୁନର୍ବୁଦ୍ଧାବସ୍ଥରଣ ।

ଦେଖୁତେବଲ ଶୋଜାକୁଳେ ମନୁ ସସଙ୍ଗତ । ଏଥମନ୍ତେ ବସ୍ତୁଭଣ ହୋଇଲ ପୁରଣ । କେତଦ୍ୟାରେ ଜାଙ୍ଗୁଡ଼ିବ ଘର ଉଦ୍ଗତ । ଜାଉଗାଉ-ରେ ବରଣ କଲ୍ଲ ଦେବଦ୍ୱାର । ସେ ଜୀବଣକୁ ସୁଜନ କଲ୍ଲ କେଳିକୋଟେନ୍ଦ୍ର । ଜାଗି ଦଣ ଜନାର୍ଦ୍ଦନକୁ ଦେବ ଯେ ସଜାସ୍ତ । ଏତେ ଭଣି ସୁତେ ସୁଣି ଗରୁଡ଼କୁ ଧାନ । ବୋଲେ ଦୁଇ ଭଜନ ଭରେ ସବ ସବ ।

ଅକ୍ରୂର ଆସିଲ୍ ବୃତ୍ତାନ୍ତ

ଗୋକୁଳର ଓ ଗଗନେ ଅଟେ ଉଦେ ହୋ । ଗୋପବୃନ୍ଦ ସମ ବୃନ୍ଦ ଭାବ ଉଦେ ହୋ । ୧ । ଏହା ଦୃଶ୍ୟ ଅଣ୍ଟି ଓ । ଉଦେ ଭାବେ ଭାର୍ଯ୍ୟା । ଗୋପୀଙ୍କ ଅନନ୍ତ ଭାବ ଘଟେ ହୋ । ୨ । ପୁମଉନ୍ତେ ସଙ୍ଗ ଗଣ । ଭମୀଉଠେ ଘନ ଘନ । ଗିଗୁଣ ଲୋଚନରେ ମନ ଓ ମନେ । ୩ । ଏଣ ମଣିଲୁ ବାଣ୍ଡା ଉଦ ଉଦ ଭୁବ ଦଣ୍ଡା । ଚେତ୍ନ ଓ ଦୂର୍ଗ ଗୋଧ ଧରେ ଭୁଦେ ହୋ । ୩ । ଅତଃ ଗଉନ ଅଣ୍ଡି ଓ ଆସିଲ୍ ବୃନ୍ଦ ଉଦଉ । ଅନୁଗତ ଦଇ ଉନମାଳି ଭୁଜେ ହୋ । ୪ ।

ଅକ୍ରୂର ଓ ଯଶୋଦାର କଥୋପକଥନ ।

ଯଶୋଦା—ଗଉଉଉସ ଦେଖି ଯଶୋଦା ଯତ୍ତ । ବୋଲଇ ଦୂତରେ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ଓ ଭାଇ ହେ । ସୁଧା ଲୋଚନ । ଶୁଭା ଉଦଇ ବୃତ ଶୁଭା ଉଦଣ । ୧ ।

ଅକ୍ରୂର—ଗଗେନ୍ତ୍ର ଲ୍ଲଷ ଶୁଣ ଉଦେନ୍ତ୍ର ଉଡ଼ । ଭୁଜେନ୍ତ୍ରପୁରେ ଦେବେନ୍ତ୍ର ଉନ୍ତ୍ର । ଭାଲି ଭାଗେନ୍ତ୍ର । ଓଂଗରେ ମୋହ ବୋଲଇନ୍ତ୍ର ଇଶେନ୍ତ୍ର ।

ଯଶୋଦା—ଦାଳ ଣ ଭଣି ଶୁଣ ହେ ମହାଜନ । ଉଉଉ ଉର୍ଣ୍ଣଙ୍କ ଘଉାଘ ଗଉଇ । ଭୁବଭାଭାରୁ । ଉଷଦ୍ଭି ହୋଇଲ୍ ଦୋଷଲ୍ ଶତ୍ରୁ । ୩ ।

ଅକ୍ରୂର—ଦାଉଅନ୍ତୁକ ଭୁଷି ଦାଉହୀତନ୍ତୁ । ଉଷଉ ଓ ଉଦେ ଭାଲି ଉଷନ୍ତୁ ଗୋ । ଶୁଣ ସୁନ୍ଦେଶି । ଉଷଦନ୍ତୁ ଅଉଷ ଭୁଷନ୍ତେ ଘଣି । ୪ ।

ଯଶୋଦା—ଓ ଉଉଉ ହେ ଭୁଦ୍ରେ ଅଃଉଙ୍କର । ଭଗାଦୁଉଣ ଉଦେ ମୁଷଲୀଉଇ ହେ । ପ୍ରାଣ ଭାଗୁଉ । ବୃତ ଭୁଗାଇ ମୋ ଭୁଦୁ ଛଉ ଉଉ । ୫ ।

ଅକ୍ରୂର—ସୁଧାଶୁଁ ଲଗସ ଗୋ ସୁଁ ସୁଧା ଦେଉ । ଭୁଉପୁରେ ଦେଷିତ ମୁରଲୀଧାରି ଗୋ । ଉଉତ ଦାଉ । ଉଷ୍ଟୁଉଡ ଲୋଚନ ଦୃଷ୍ଟି ଅମୃତ । ୬ ।

ମହୁଲା—ଏତ ସାମନ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ କର ସାଧନ । ତୋହର ବନମାଳୀ
ହେବେ ପ୍ରସନ୍ନ ହେ । ଉଦୟେ ଶୁଣି । ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆନନ୍ଦ ହେଲ
ହୋଇ ମେଲାଣି । ୨ ।

ଶକୁନ୍ତଳାର ତପୋଲୋକେ ଗମନ ।

ବସୁ ସୁନର ପୁରେ ମହାମତି । ତୁଂ ଆର ଜାଳେ ଉର୍ଦ୍ଧେ ଚଳ୍ପ ଭଣ
ପ୍ରଭୁ ଜମ୍ବୁକର ସର୍ଜନ । ଜଗି ଉଠଇ ତରଙ୍ଗ ଶ୍ରବଣ ।
ତାହାଠାରେ ପ୍ରଭୁ ଆଜ ତାଜ । ସେହି ଜଣୀଣ ସୁମେରୁ ପର୍ବତ ।୩।
ଜମ୍ବୁକୁ ଦୁହାଣ ଉଠେ ଭଲ । ଧର୍ମଧ୍ୱଜ ତତେ ଯାଏ ମହାବଳୀ ।
ସୁନ୍ଦରୀଙ୍କେ ସୁଧାଲୋକେ ମିଳଇ । ତନମାନ ଲୁଣ୍ଠିଲ କ୍ଷଣଇ । ୪ ।

ଶକୁନ୍ତଳା ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ସହିତ କଥୋପକଥନ ।

ଦୁଷ୍ମନ୍ତ—ହେଲେହେଁ ସବନସ୍ତେ ତରୁକୂଳେ ବସେ ।
ଛଡ଼ିଶ ତରୁକୂଳ ସିଦ୍ଧ ସୁଧା ଆସେ । ୧ ।
ଶକୁ—ହେଲୁଣ ଶୁଣି ସ୍ନେହେ ଭଣି ତରୁକୂଳ ।
ହେ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ତରାଉଥା ଦେବୁ କି ଅମୃତ ।୨।
ଦୁଷ୍ମ—ତରାଉ ତରାଉ ତୋର ହିତର ଉପାଉ ।
ଆଜ ଲଭିଲି ମାତେ ସା ଅନ୍ତହୋଇ ।୩।
ଶକୁ—ଡାଳି ଡାଳି କେତେ ଫୁଲ ତରାଇ ଆସିଲ ।
ଫୁଲାଇ ଦେବୁ ତୋହର ମୋହାଇଣ ହେଲ ।୪।
ଦୁଷ୍ମନ୍ତ—ଅହେ ମୂର୍ଖ ଘଟ ରକ୍ଷଣଙ୍କୁ ତୁଂ ମାର ।
ହେବ ସୁଧା ମୋତେ ତାଥା ହେ ଯାଉନ ବର ।
ଶକୁନ୍ତ—ନ ଭାଙ୍ଗୁଲ ଅହେ ଖଣି ଅସ୍ତ୍ରେମାନେ ଘଟ ।
ତନ୍ତ୍ରଙ୍କର ଶରୀରର ଲୁଟିହେବୁ ଭଟ । ୬ ।
ଦୁଷ୍ମନ୍ତ—ଶୀତଳ ତରୁଭୂମି ମନ ନ ଦର ଭଗାଇ ।
ମୂର୍ଖ ଦୁର୍ଲ୍ଲଭ ଭୂମି ଦେବ ତା ଲଭାଇ ।

ଉଜଳ—ଚନ୍ଦ୍ରଭାଗୁ କୋଳ୍ ଭଣ୍ଡ ଗାଇବୁରେ ବନ୍ଧୁ ।
କନ୍ଦୁ ଅଛିରେ କୋଉ ଭାଇ କେବୁ ମୁଣ୍ଡ ॥
ସୁବଳ—କୋଉଁ କୋଉଁ ଚନ୍ଦ୍ରକୁରେ ମୁହିଁ ଏକଲୋଇ ।
ଗାଉଇ ଶରଭ ମଧ୍ୟରେ ମୁଣ୍ଡ ଭାଇ ॥
ଉଜଳ - ସୁବଳର ମୁଖ ଶୀର ଶୁଣି ଚନ୍ଦ୍ରଚର ।
ଅଛୁ ଶୁଣୁ ମାଉ ଅଙ୍ଗ ବଳରେ ଜର୍ଜର ॥
ସୁବଳ—ଅବଧାରେ ଚନ୍ଦ୍ରମୁଖ ଶିରଭେଦ ଭଣୀ ।
ଲଭରେ ପ୍ରବେଶ କେଲ୍ କୋରେ ଚଉମାଲ ॥

ସୁବଳ ଅଦ୍ଭୁତ ବେଶ ବଳରାମଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରବେଶ ।

ଲଭରେ ପ୍ରବେଶି କେତେ ଏମନ୍ତ ଭଜନ । ସୁଧା ଚନ୍ଦ୍ରଗାର୍ବେ ଅଟେ ଅଲ୍ପ ଉଦୟ ।୧। ପୁଣି ଏକ ଦ୍ୱାର ଅଛୁ ଅଭ ଉଦ୍ଧବ । ଭାବୁ ଅନ୍ୱେଷଣ ଅନୁତ୍ରବେ ଭୁମେ ଭଣ । ୨ । ଭାଇ ବଳରାମ ଉଦ ନ ଦେଲେ ସମୀର । କୋଉ କୋଳା କଲ୍ ଶଙ୍କା ଉଠାଇ କୋଲ୍ଲର । ୩ । ଅନ୍ୱେଷି କେଶିଲ୍ ଗଅ ଯେତେ ମୁନଭଲ୍ଲ । ଦକ୍ଷୁଣ୍ଡି ସୁମରି ସାନଗ୍ରି ଉଦରୁ ।୪। ସୁଧା ଭୋଇବାକୁ ଲବେ ଅକୁଲ୍ ଭଙ୍ଗେ । ଗାରେ ଅଦ୍ଭୁତ ଅବେ କ୍ଷୋଭକ ଉଦଣ୍ଡ ।୫। କେବେ ସୁଧା ଉର ଅଲ ଯେତେ ମନ କୋଦେ । ବାଲିକି କେଇଲ୍ ଭୁଲ ବନମାଳୀ ହୃଦେ । ୬ ॥

ବଳରାମ ଓ ସୁବଳର କଥୋପକଥନ ।

ଗାଦେବଣ ସବନକ୍ତେ କୋରେ ଗସବର । ଓ ଜାର୍ତ୍ତ ବରଣ ଅଣ୍ଡ ଦଣ ବୃକ୍ଷଧର । ୧ । ପ୍ରଦୃଷ୍ଟ ଚକ୍ଷୁ ବରଣ କେଶି ମୋ କୁଦସ୍ତ । ଦର୍ଶି କେଉଣ୍ଡ ଯେଷ୍ଟ ଲୁଦ୍ଧ ମଣ୍ଡଳଗ୍ର । ୨ । ଅସଣ୍ଡର ଓ ଭାଙ୍ଗେ କୋଲରେ ଭଗ୍ନେଶ୍ୱ । କେବ ସ୍ତବନରେ ବଢ଼ାଇଲ ଭସ୍ମୁରେଙ୍ଗ ।୩। ଭାଗଅଦ କେବେ ଭାଗ କୁଭଳ କେଳିକ । ଅନନ୍ତ ପ୍ରଷରେ ଭାବକୁଲ ବଢ଼ାଇଲ ॥ ମର୍ତ୍ତ୍ୟ-ପୁରେ ଓ ଜନ୍ମ ଗାଉବେ ଅଶା ବର । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ବଳିଭାରେ ମୁଁ ଭକ୍ତ କୁଶାଳ ॥ (ବଳରାମ)—ସୁବ ଦର ଭାଳେ ଉର ଭାବିବେ ମୋହର ।

ଭାରି ବଞ୍ଚାଏତେ ମୋତ୍ ହୋଇଛି ଶ୍ରୀଧର ।। ସୁଧାକର ଦେଖେ ସାର୍ଥି ଅଣ ଦେଖେ ସୁଧା । ଭକ୍ତଧାର ନାଶକର ଅଟେ ମହାଯୋଗୀ ।। (ଭକୁତ) ସର୍ବସୁଧାଧରସୁଧା ଅଣିଅଛି ମୁହିଁ । ଦେଖେ ଅଛ ଜନ୍ମଦୟ ସୁଖେ ଦଅ ଦେଇ ।। ଧନ୍ୟବାଦ କରି ଭରି ସୁଧା ସୁଖେ ଦେଲେ । ଜେଝମଲି ଉଠେ ବୃନ୍ଦ ବନମାଳୀ ବୋଲେ । ୧ ।

ଗୁରୁବାସୀଙ୍କ ଅନନ୍ତ ।

ସଦେଶ ଗୁଣଦେବ ଜଗନ୍ନାଥ । ପରମ ଅନନ୍ତ ହେଲେ ଶୋଭ ଦେଇ ଭାବ ମାତ । ପଦ । ଶ୍ୟାମଳ କାନ୍ତିଙ୍କି କୋଲେ, ବସାଇ ହେମ ବହୁଲେ, ଦୁର୍ମତ୍ତି ମୁଖକମଳେ, ସ୍ନେହ ଅଶ୍ରୁ ଭଳ ଗାଇ । ୧ । କୋମଳ ମଧୁର ବାଣୀ, ସୁନ୍ଦର ଗାତ ଜନକ, ଜଗାଇଁ ଦେ ସଜନଣି, ଜନ୍ମ ଏବେ ଜୁନ୍ଦସନ୍ତ ।୨। ଏକାଳେ ସକଳ ନାଥ, ଚରଣାବ୍ଜେ ଭଲେ ସେଥି ଭୁଜ-ଭୁଜନ ପୂଜନରେ କରେ ଜନ୍ମ ବୃନ୍ଦ ଭୁତ ।୩। ଅନନ୍ତାସ୍ତ୍ରବେ ଗୋକୁଳ, ଲୁଷିଲ ଦେଇ ଅବୁଳ, ବୋଲେ ବନମାଳୀ ହୃଦ ମୋହରେ ସବୁର ଚକ୍ଷ ।

ଭକ୍ତ ସ୍ତବ ।

ଜୟ ନନ୍ଦନ ହେ ଜଗବନ୍ଦନ । ସୁରସୁବୃନ୍ଦଙ୍କ ବୃନ୍ଦ ଚରଣ । ପଦ ।

ରକ୍ଷାପାଇଁ ମୂର୍ତ୍ତି ଧରି, ମତ୍ସ୍ୟ, କୂର୍ମ ଅବତରି, ସନ୍ଥପାଳି ଦୁଷ୍ଟ କରି ମର୍ଦ୍ଦନ ।୧। ଓ ଭାଗିତ ମୁହିଁ ଦୁଖ, ଅତଃ ସ୍ଵକ ଶ୍ରୀନାଥ, କର ମୋତେ ସଦା ଶତେ ସ୍ନେହନ । ୨। ସବସ୍ତୁ ହୋଇ ମୋ ପ୍ରତି, ଅଜ୍ଞା ଦଅ ଉମା-ପତି, ଅନ୍ତ ବଦନ ଓ କାର୍ଯ୍ୟ ସାଧନ ।୩। ଏଭକ୍ତରେ ଭୋଷି ହୃଦ, ବୋଲେ ଆଶ ଭାରି ଧରି ବୋଲେ ବନମାଳୀ ଭଉ ଭଜନ । ୪ ।

ଭାରି ଅନ୍ୱେଷଣ ।

ହେ ଅଂଶୁମାନ ଗାଇ ଉଷ ଶେଖର । ଦେଖରେ ଯୋଜନାଏ ନାଶ ଶେଖର ।୧। ଉଦନ ମାର୍ଗରେ ଅମର ନଗରେ । ଯୋଜ ନ ପାଇ ଫେରେ ଭାରି ନାଶରେ ।୨। ସୁନ୍ଦରେ ଭରିଛରେ ପରି ସୁମନ । ଯୋଗ ନଗର

ଯେବେ କାଳୀ ଦୁର୍ମତି ।୩। ମର୍ତ୍ତ୍ୟେ ଜନ୍ମର ଶୋଭ ହୋଇଲା ନଷ୍ଟ ।
ନଶାଇ ଦୁଷ୍ଟେ ଜଡେ ହୋଇ ଜଡ଼ିତ । ୪ । ଋଷଚରଣ ଭାଗି ଋଣ୍ଡ
ଜନ୍ମ ଭକ୍ତଗଣେ ଉଠାଇ ଦେବେ ଚରଣ ॥ ଅବସ୍ଥାରେ ଦର୍ଶନେ
ଅନ୍ଧକାଳୀ । ଭକ୍ତଇ ସଦା ସେ ଅବ ଭଜମାଳୀ ।୫।

କାଳୀ ଓ ଭକ୍ତର ଉକ୍ତି ।

କାଳୀ କେଉଁ ବୋଲେ ଜଗିଲ ସୁଧାପଥ । ରେ ଦୁଷ୍ଟଜନେଷୁ
ଅଜ ଦେବ ବୋଲେ ଜଥ ॥ ଜଗ ପୁଣି ଧର କାଳୀ ବୋଲେ କାର୍ଯ୍ୟ
ଲସ୍ତୁ । ଅଜସ୍ର ଜନ୍ମରୁ ମୁଁ ଜଗତ୍ରୁ ଅଛନ୍ତି ॥ (ଭକ୍ତ) ଭଜ ପ୍ରାଣେମୈ
ହେଲି ଗରମହୃ ଗର । ସ୍ୱର୍ଗରେ ଆଜ ବୋଲେ କରତ ଫଡ଼ାର ॥
(କାଳୀ) ଗରମତୃଷ୍ଣ ଗାବେ ହେଲ ମୁଁ ବଚ୍ଛେଧ । ଭୁଷ ଜ ଭଜନ
ମୋର ସେ ଗାଉନ୍ତି ଜଥ । (ଭକ୍ତ) ଖୋଜେ ଯାଇ ଧାର୍ଯ୍ୟ କାଳୀ ଜଗ-
ତକୁ ଜଥ । ବୋଲେ ଭଜମାଳୀ ଦକ୍ଷ କରିବେ ରକ୍ଷେଧ ।୧।

ସ୍ତୁତି ହୋଇଛି କାଳୀ ଭଜନ ।

ଯାରେ କାଳୀକୁ ଭୁଷ ଏବେ ଜଗତ୍ରୁ । ହୋଇଣି ମୋର ଦଶେଷ
ଜ କରି ଦୁକରେ ଲସ୍ତୁ । ଗଭ । ଦଶ ଦେବେ ଅହଙ୍କାର ଜନ୍ମଅନ୍ତୁ ରେ
ଶାମର, ନଷ୍ଟ ହେଲେ ଭକ୍ତପୁରେ ଜରି ଗୋ ଜଗତ୍ରୁ ଲସ୍ତୁ । ୧ । ଜନ୍ମରୁ
କେତେ ପ୍ରାଣେମୈ, ଏବେ ଦେଶରେ ଅଧମ, ଜନ୍ମସ୍ଥୁଳ ଉପଜ ସଙ୍ଗେ ହେଉଛୁ
ଜମକାଳରୁ ।୨।-ସବା ହେବେ ଦୁଃଖର, ଫଣାଗରେ ଚଢ଼ି କରି, ହୋଇଣ
ଅଜ୍ଞ ଭୁଇ ସ୍ୱଚ୍ଛ ଚରଣ ଦୁଃଖ ।୩। ପୁଣି ଋଷେ କଲେ ଦୁଃଖ, କାଳୀକୁ
ହେଲା ଲକ୍ଷିତ, ସବୁ ଜଗାର ଜଙ୍ଗିଜ ଛାଡ଼ିଲୁ ହୋଇ ଅଛୁ । ୪ । ଜର୍ମି
ଉଠିଲୁ ଧରଣି, ପୁରେ ଶୁଣିବେ ଜାହ୍ନବୀ, ଦୁଃଖ ଭଜମାଳୀ ଋଣି ଯାଚ୍ଛି
ଋଷଗାଜହୁକୁ । ୫ ।

କାଳୀ ସ୍ତୀମାରେ ପ୍ରବେଶ ।

ଜାଗନ୍ତ ଜାଣ୍ଡ, କାଳୀ ଗଉଡ଼ାଣ୍ଡ, ଜ ଋଷେ ଅଟନ୍ତି ହେ । ମଣି
ଜଉଜ, ଗନ୍ଧୁକୁ ଜଡ଼, ସୁମନା ଜନନା ଜରଜ ଜଗ୍ରୀ । ଋଷରେ ସ୍ତରରେ
ସ୍ୱାହେଂ ମନ ଲକ୍ଷ୍ୟନ୍ତି ହେ ।୧। ଧୀର ଗଙ୍ଗେଶ୍ୱର ସଙ୍କୁଚିତା ମାର-

ପାଶରକୁ ଅଟନ୍ତି ବେଢା, ଉପରେ ଅଗରେ ଅଳଙ୍କାର ମଣ୍ଡିଛନ୍ତି ରେ ।୨। ଜନ୍ମେରନ୍ତୁ ଜଟା ଚରଣ ଧାପା, ଝଲ୍ଲପଲ ଥାଟେ ଶୋଭିତ ଖୋପା, ଚାଲିଲେ ଠାଣିରେ ସଭ ମନ ଭୁଲାଉନ୍ତି ରେ ।୩। ଚନ୍ଦ୍ରଭଗମଧ୍ୟ ସବଟ ସଭା, ଚନ୍ଦନ ଲେପନ ସିନ୍ଦୁର ନବୀନ, ଭାବରେ ବେଶରେ ମଗ୍ନ ମୋହ ଅନ୍ତଛନ୍ତିରେ ।୪। ଭୂତ ବନମାଳୀ ଜାଣୁଳ ଭଜେ, ପ୍ରବେଶ ହୋଇଲେ ଖଣ୍ଡବୁଦ୍ଧଗତେ, କାନ୍ତର କାତର ଦେଖି ସ୍ତୁତି କଲେ ଦୁଃଖରେ ।୫।

କାଳୀର ପ୍ରଥମ ସ୍ତ୍ରୀର ସ୍ତବ ।

ଜନ୍ମୋ ଶରଂଚନ୍ଦ୍ର ନଦପୂଜାବନ ଜାନ୍ତି । ଅଙ୍କୋଥାବନ ସନଦୋମ

ବସ୍ତୁ ମୂର୍ତ୍ତି । ୧ ॥ ସୁଶୀତଳ ଅଣାକାର ଭିଜତ ଜଗତା । ଅବଲମ୍ବ
ଦର୍ଶ୍ନାଶ୍ରୀ ଭଳ ମୁକ୍ତି ଦାତା । ୨ ॥ ଗଣେନ୍ଦ୍ର ଭାରଣ ବେଦ ଦାଗେନ୍ଦ୍ର
ଶମ୍ଭୁକ । ବେଦେନ୍ଦ୍ର ଦର୍ଶ ଦଳନ ଗଣେନ୍ଦ୍ର ବନ୍ଦନ । ୩ ॥ ଯୋଗେନ୍ଦ୍ର ବନ୍ଦନ,
ବେଦ ନଗେନ୍ଦ୍ର ଧାରଣ । ସୁରେନ୍ଦ୍ରମଧ୍ୟ ଭଗେନ୍ଦ୍ର-ଭଜନ୍ତ୍ର ଭଜନ । ୪ ॥
ଭଗୀଧର ପିତାମ୍ବର ପଦ୍ମଭାର ଶ୍ରେଷ୍ଠ । ଜଗତା ମନମୋହନା ଭୁଷ୍ଟାଣ
ଗୋପାଳି । ୫ ॥ ଅରତ ଭକ୍ତ ପ୍ରଭୁ ଦାସିକଲ୍ଟ ଭକ୍ତ । ଭ ଭାଶିବ
ସ୍ତୁବ ସୁନ୍ଦ ଅଟେ ଛର ଲାଗୁ ।୬॥ ସବସ୍ତୁ ତୁକସ୍ତୁ ଦାରେ ସୁଖ ଅନ୍ତୁ ଘଟ ।
ବୋଲେ ବନମାଳୀ ପ୍ରଭୁ ଦଶ୍ତକଲ ପ୍ରଭ । ୭ ॥

କାଳୀ ପୂଜନ୍ତୁ ତହୀର ସ୍ତୁତ ।

କାନ୍ତର କାତର ବେଖି କାନ୍ତାରହି ମଣି । କରୁଣା କରନ୍ତ କର-
ଯୋଡ଼ ସ୍ତୁତ ଭଣି ହେ । କଣ୍ଠମନ୍ତ୍ର । ଜାଣ୍ଠବେଶ ନ ସୁଖ ଦର୍ପସ୍ତୁ । ୧ ॥
ନ ଭାଶିଣ ଯାବେ କାଳୀ ହୋଇଲ୍ ବରେଖି । ଜନ୍ଦ୍ରବେଳ ପ୍ରାଣରେ
କରୁଣା ଦାସ୍ତୁଥି । ଭଗୀଧର ହେ । ଅଟ ଲୁଗ୍ନେ ଶରଣ ଯୋବର । ୨ ॥
ଶରଣ ଶଷିତ୍ର ପାଦପଙ୍କଜେ କାଳୀସ୍ତୁ । କୃପାମନ୍ତ୍ର ହୋଇ ସ୍ତୁସ୍ତୁ ନ
ଭେଜୁର ବୋଦ ହେ । ଘନଜାନ୍ତୁ । ଦଗଲି କର ଏ ମନ ବୃଷ୍ଟି । ୩ ॥
କି ଜାଣି ଅଚ୍ଛିନ ଅହିଚି ବଜାଣ ଜଗ । ବୋଲେ ଭୁବନମାଳୀ
ଘଟ ଭଲୁ ଦାସ୍ତୁ । ଭାଗ ବେଦୁ ହେ । ଦଉଶାଲୁ ବହିବ ଜଣେ ପ୍ରଭୁ । ୪ ॥

କାଳୀଙ୍କ ପ୍ରତି କୃଷ୍ଣ ବଚନ ।

ଜାଗରଣେର କାଳ କାଳୀଙ୍କ ଭଣି । ହେଲୁ ଲୁପ୍ତ ସ୍ତବେ ବଳ
ଶୁଣ ଲୋ ରମଣି । ୧ । କାଳୀ ଭଲ ଭଲେ ସ୍ତୁତ କରଲ ସୁନ୍ଦର ।
ଦସ୍ତୁଦଳ ଦର୍ଶି ମେଧାବନ୍ତୁ ଲଭୁଲଭ । ୨ ॥ ଅନ୍ତ୍ୟାଣ୍ଡର ଗରଗାଡ ଏ
କାଳୀ ପୂର୍ଣ୍ଣତ । ଏଣ୍ଡା ଲୁଚେ ଦାସ ଜଲେ ହେବ ଦର୍ଶେଣଡ । ୩ ॥ ଦର
ବେଲ ଭର୍ତ୍ସୁରେ ସୁରେ ଲୁଡ ଗାଡ଼ି । କାଳୀରଣ ଶୋଚନା-ନ କର
କାଳୀ ଗାଡ଼ି । ୪ ॥ ହୋଇଛ ଗାମର ମୋର ଭରଣେ ବରେଖି । ବୋଲେ
ବନମାଳୀ ମନ ତୁଷ୍ଟହେବ କଥି । ୫ ॥

କୃଷ୍ଣ ପକ୍ଷ—ପ୍ରଥମ ଭାଗିଣୀ ।

ହେ ସଂସାର ପାର ନ ହେବ ହେବ ଅସାର । ଏତେକରୁ ଭବ କାଣ୍ଡ ଉପାରେ ଯୋଗାର । ୧ । ଏତ ବନ୍ଧୁ ଅନ୍ତରଣୀ ଅଟନ୍ତି ଯୁବତୀ । ମଙ୍ଗଳ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଭାଙ୍ଗୁ ହେବ ଦଂଶେକ୍ରି । ୨ । ଏତ ଏ ଶରୀର ଅଟଇ ଭବ ମୁର୍ତ୍ତି ଭାଇ । ଏତେଶୁନ ହେଲେ ଜାଣ କୃଷ୍ଣ ଯବତୁକା । ୩ । ତ କଉଲୁ ପୁରେ ଉଦ୍ଧ ହୋଇବେ ଧର୍ମ୍ମ । ଏତେକରୁ ଦେଉଁଘର ହେଉ ବନ୍ଧୁ-ମନ୍ତ୍ର । ୪ । ମୋ ପ୍ରାଣ ବିଭାଶି ମୋର ଏତ ପ୍ରାଣ ଭଜ । ତୋତେ ଭୁଜ ବନମାଳୀ ହେବ କୋଟି ସୁଖ । ୫ ।

ଦ୍ଵିତୀୟ—ଭାଗିଣୀ ।

ମନଉଧର ହେ ମନ ଗିରକୁ ନ ହେବ । ଜାଣ ବନ୍ଧୁସବେ ଜାଣ୍ଡୁ ବୃକରୁ ଫୁଟାଣ । ୧ । ଅବଲା-ଭାଗିଣୀ ଅଟେ ଅତ ନରମାଣୀ । ଏତେର ଭିତ୍ତରେ ପ୍ରାଣ ନ ଶାଉକୁ ରଖି । ୨ । ବନ୍ଧୁମନ୍ତ୍ର ହୃଦ ସେନ ଅଗ୍ନ ଉଦେ-ଜନ । ଅନୁଗିତ୍ତ ସେ ପ୍ରାଣଘତ ହର ଦାନ । ୩ । ନ ଭାବିଣ ତୋର ଜଳ କାଳୀ ଅଣ୍ଟଳରେ । ସେ ତୋତେକୁ ଶମନର ଭଯ ଚରଣରେ । ୪ । ଦଧନ ଶୋକକୁ ଅବଳାଙ୍କୁ ହର ଶାନ୍ତ । ଭାଳିଶ୍ଚ ସନ୍ତନ ନାମ ଆଉ ଏବେ ଲହ । ୫ । ଏରଣ ହେବକୁ ପ୍ରତି ଭର ଏଉଶାଣ । ଅଶାନ୍ତ ଲକ୍ଷଣ ଦାରେ ଭଯ ଅଗ୍ନ ପ୍ରାଣ । ୬ । ସର୍ବଦୁଲେ ଭାବ ପ୍ରତି ଜଉର ଅମୃତ । ଦୁର୍ବଳ ଦଣ୍ଡେଲେପ୍ରତି ବଂଶିଙ୍କ ଭୃତ୍ୟଙ୍କୁ । ୭ । ସେ ସଙ୍ଗ ତୋର ପ୍ରତି ମନରେ ନ ଧର । ବନମାଳୀ ଚଣାଇଛି ଯୋଡ଼ ହେବ କର । ୮ ।

କାଳୀ ମୂର୍ତ୍ତି ।

ଏବକୁ ହେଲରେ କାଳୀ ତେଜ ବୃତ୍ତ ଭବ । ଦଅ ମୋର ସଂସାରୁଦ ଭଉଜ ଭାଳନ । ଧ୍ରୁ ।

ଷଡ୍ରି ପୁଷ୍କରର ମେଳେ, ବିହ୍ଵର ରୁ ଉପାଉନେ, ଲହରେ ଏଥେ ଭହକୁ ସୁଉ ଜଉ ପ୍ରେଜ । ୧ ।

ମସ୍ତକେ ଦେବେ କଠୋର, ଭକ୍ତ ଡୋଷେ ମହାକାନ୍ତ, ଚକ୍ର ଭଜି ସେ ଭକ୍ତ ହୃଷ୍ଟିବ ନଉଳ । ୨ ।

ଜନ୍ମ ଦାଇବ ଉଦ୍ଧାର, ଭକ୍ତମାନେ ନାଶେଶ୍ୱର, ସଙ୍କଟେ ତାରଣ ବେଳେ କୃଷ୍ଣ ଜନ୍ମ ଭାବ । ୩ ॥

ତୋତେ ଶ୍ରୀ ଶ୍ୟାମଳ ଜାଣୁ, କାଳୀ ମନ୍ତ୍ରକୁ ଟାଣୁ, ସ୍ତୁତି କରେ, ତୁଚ୍ଛ ବନମାଳୀ ଗୋ ଭଜେ । ୪ ॥

କାଳୀ ସ୍ତବ ।

ହେ ଦୁର୍ଗାଦଳ ଅଙ୍ଗୁଳ୍ଳ ଚୀତ ଦୁଲ୍ଳଭ ଶୋଭିତଂ ।
ଦେହ କାନ୍ତୋଜ୍ଜ୍ୱଳ ମୁଖକମଳ ହୃଦ୍ଦେ କମଳ ଧାରିତଂ ।
ଅଙ୍ଗ କୋମଳ ସ୍ତ୍ରୀରକମଳ ଦୁଇକମଳେ ମଣ୍ଡିତଂ,
ହେ ଉମାପତି ଭଗବତିକରତ ବାସ୍ତୁକ ତାରକଜନେ । ୧ ॥
ଉଗ୍ରକମଳ ପାଦଯୁଗଳ ଉଚ୍ଚ୍ୟାଞ୍ଚଳ ବନ୍ଦିତଂ,
ବକ୍ତ୍ରକଞ୍ଜଳ ଘନକୁନ୍ତଳ ଶିରେଶିଖିକୁଳ ଶୋଭିତଂ ।
ମଣ୍ଡିମଣ୍ଡଳେ ସହସ୍ରଲୁଳ ଉର୍ଦ୍ଧେ ଅନଳ ବେଷ୍ଟିତଂ,
ହେ ଉମାପତି ଭଗବତିକରତ ବାସ୍ତୁକ ତାରକଜନେ । ୨ ॥
ଯୋଗ୍ୟଭ ଲୁଚ ଅର୍ଦ୍ଧଚନ୍ଦ୍ର ସ୍ୱେଦକଣେ ଭୂଷିତଂ,
ରମଣୀକୁଳ ସରସ୍ୱତୀଜଳ ପ୍ରେମପୁଞ୍ଜେ ବଳିତଂ ।
ମଞ୍ଜୁକୋମଳ ଦ୍ୱିଜ ଉର୍ମିଳ ଆଭାନୁକୂଳ ଖେଳିତଂ,
ହେ ଉମାପତି ଭଗବତିକରତ ବାସ୍ତୁକ ତାରକଜନେ । ୩ ॥
ଜନଅଜନ ଜର୍ଜ୍ଜରତନୁ ରକ୍ତଜଗତ ରଞ୍ଜିତଂ,
ଶରନାଜନ ଦାନସୁକୃତ ବୈଶ୍ୟଅଜନ ଭେଦଭଂ ।
କମଳାନୁଜ କମଳେନନ୍ଦିନି ଅନଙ୍ଗ ସ୍ତୁତିତଂ,
ହେ ଉମାପତି ଭଗବତିକରତ ବାସ୍ତୁକ ଭାର ଦକଜେ । ୪ ॥
ଶରଚ୍ଚନ୍ଦ୍ର ଜନଧାରଣ ଅଙ୍ଗପଦ୍ମ ବେଷ୍ଟିତଂ,
ଯୋଗେଶ୍ୱରଙ୍କ ଚମକାରକ ଶ୍ରୀଚରଣ ଧାରିତଂ ।
କାଷ୍ଠୀଦାର୍ଣ୍ଣୀ ଜାନୁକର୍ଣ୍ଣ ତୁଚ୍ଛବନମାଳୀ ଗାୟିତଂ,
ହେ ଉମାପତି ଭଗବତିକରତ ବାସ୍ତୁକ ଭାର ଦକଜେ । ୫ ॥

ଶେଷ — ଛନ୍ଦ ।

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ବୋଲନ୍ତି ଲୋଭ ହୋଇ ନାହେଁଟି । ଆଜ ଏବେଳର ପୁଷ୍ପ ଚୟନ କେଉଁଠାରୁ । ୧ । ଉଷକାଳ ଜଉ ଲୋ ଭ୍ରମର ସେଜ ସାଜୁ । ଶୁଣି ପୁଚ୍ଛେ ଲୋକେ ଅଷ୍ଟା ବେଳେ ଫଣୀବେଣୀ । ୨ । ଶୁଣି ଜାରଗଣେ ଷଟ୍ଚକ୍ର ଦ୍ୱାର ପୁଷ୍ପ କେଉ । ସନ୍ତୋଷେ ଫେରିବେ ଶ୍ରୀଜ ସମ୍ମାଚକୁ କେଉ । ୩ । ଘଡ଼ୀ ପୁଟ ସେଜ କାଳୀ ଶ୍ରୀକଳେ ପ୍ରବେଶ । ଗାଢ଼େନମି ବୈନେବେଣୁ ଭଲେ ଭଜ ଭାବ । ୪ । ଭୂଜବୃନ୍ଦ ସେଜ ନଢ ମଞ୍ଚିରେ ପ୍ରବେଶ । ଦୋଳ ହୃଦ ପଦରେ କାଳୀ ଭଜନ ଶେଷ । ୫ । କହଇ ସଦାଶୀ ଭାବୁକ ଜଣ ଧଣାଙ୍କ । ଭୂଜବଜମାଧୀ ଶିଶୁମଣ ଲୋ ଲକ୍ଷକ । ୬ । କଲ୍ କାଳେଶ୍ୱର ଯୋଗ୍ଯ ଅପିସ୍ କଠୋର । ଭଗାଲ ଅବଧ ଲହ୍ୱେ ଭଶାଲୀ ଭଟ୍ଟର । ଭୂଜ-ଭବାସ୍ ଅଚେଲେ ଲଚଲ୍ ପ୍ରଭଜ । ଭାଥା ବେଦ ନାହିଁ ମୋତେ ସୁଜୋ ଭଦ ବୃନ୍ଦ । ୭ ।

ସ ମା ପ୍ତ ।

